

Na televizi se spolu moc nedíváme, říká Věra Racková

16.6.2011 Sedmička str.6 Publicistika
Jiří Tomíček, Jiří Podhájecký

Bolest ze smrti dcery zahání studiem. Bývalou televizní redaktorku, manželku šéfa ostravské České televize, čekají v devětapadesáti letech státnice.

Věra Racková statečně zápasila s postižením nejmladšího dítěte. Zasloužila se o vznik speciálních tříd pro mentálně postižené děti, přivážela ze zahraničí techniku a zkušenosti, jak s nemocnými komunikovat. Její dcera Zuzana však dobojovala. Zemřela před třemi lety, bylo jí osmnáct. Věra Racková bojuje dál. Vrhla se na studium a chce své zkušenosti předávat ostatním. Je ve třetím ročníku **Ostravské univerzity**. Vybrala si obor speciální pedagogika a resocializace. Její manžel, ředitel ostravského studia České televize Ilja Racek, jí v tom podporuje.

** Díváte se s manželem spolu na televizi?*

Ne. Většinou se po večerech učím. Ale ani jeden nejsme moc televizní. Na televizi nám vadí, že často lidi přivádí k blbě náladě a nervozitě. Myslím, že život sám o sobě přináší hodně starostí. A ještě se na ně koukat?

** Manžel také nesleduje televizi?*

Manžel musí. Kvůli práci. Sleduje pečlivě zprávy z regionu. Pak se dívá na zpravodajství na ČT24. Nejraději má programy na ČT2 a televizi Noe. Když se rozhoduje mezi knihou a televizí, vybírá si často knihu.

** Je váš manžel šéf televize, jak je známe z filmů OE tedy zajímá ho sledovanost a zase sledovanost? I pro manžela je sledovanost důležitá a je rád, když jsou čísla vysoká. Ale není to tvrdě.*

** Jeho původní profese je divadelní režie. Nestýská se mu po divadle?*

Stále se hraje Prodaná nevěsta v jeho režii a ještě loni také Dalibor. Nejvíce mu, myslím, chybí satira, kterou dělal jako režisér i spoluautor v divadle F. X. Šaldy v Liberci. V tom se mu hodně dařilo.

** Vaše dcera Zuzana byla od mala postižená a na vozíčku. Jak jste to zvládala, když manžel vždy byl hodně vyčerpán?*

Špatně, ale doufám, že i statečně. Manžel mi byl oporou tím, že jsem věděla, že jsme úplná rodina. A že po celodenním maratonu OE škola, rehabilitace, kroužky OE se vracíme do rodinného hnízda. Manžel měl Zuzanku velmi rád. Když se vracel domů a Zuzka už ležela v posteli, hned šel za ní. Rád jí četl biblické příběhy. O víkendech chodili na procházky po lesních cestách. To ho uklidňovalo.

** Jak jste se vyrovnala s její smrtí?*

Nevěděla jsem, co si počít s tou příšernou bolestí, s prázdným místem v sobě i v jejím pokoji. Proto jsem se začala učit v ateliéru sochaře Martina Kuchaře tesat do pískovce. Vytesala jsem Zuzance pomník ve tvaru křídla a pamětní desku. Současně jsem začala studovat a přebíjet bolest stresem ze zkoušek. Pak jsem jí ještě ukovala kříž v kovárně Tomáše Szwanczara. K tomu jsem přidala trnovou korunu z Jeruzaléma. Tu si po celý svůj osmnáctiletý život nesla v duši.

** Jaké to bylo vrátit se po letech do školy?*

Proces učení je skvělý. Je pořád tolik informací, které někdo kdysi dávno nebo i nedávno výstižně zformuloval. A při studiu sociální pedagogiky si člověk uvědomí některé zákonitosti a souvislosti, kterých si při běžném životě mnohdy nevšimne. A chtěla bych předat dál zkušenost jak komunikovat s handicapovanými lidmi nebo třeba s lidmi v komatu. Existuje metoda, ve světě je běžnější než u nás, jmenuje se Usnadňované komunikace. Pomocí této metody jsem se Zuzanou mluvila. Ač sama neřekla jediné slůvko a nemohla psát, řekla nám mnoho moudrého. A právě tohle je téma mé bakalářské práce.

** Neměla jste chuť se vrátit zpět do televize?*

Nepřemýšlím o věcech, které nejsou uskutečnitelné. To je jako kdyby se mě někdo zeptal, jestli se nechci proletět v soukromém vrtulníku Billa Gatese.

** Proletět se v Gatesové vrtulníku je sci-fi, ale vrátit se k práci, kterou jste dělala, to je docela normální. Už bych se vrátit nemohla, i když jsem práci v televizi měla ráda. Měla jsem pocit, že lidé v televizi se stávají mou rodinou a zdálo se mi, že znám lépe starosti kolegů než své rodiny.*

** Myslíte, že má teď stejný problém i váš manžel, že zná problémy lidí v televizi více než doma?*
Určitě ano. Kolikrát na něm vidím, že je zasmušilý. A když se zeptám, o co jde, někdy se dozvím, co musí řešit v práci.

JAK ZNÁ VĚRA RACKOVÁ MANŽELA

- * Oblíbený sport/ ona: čtení, on: lyžování
- * Oblíbená víkendová činnost /ona: okopávání záhonků, on: zahrádka
- * Oblíbená barva /ona: tu, kterou mu doporučím, on: modrá
- * Oblíbené jídlo / ona: to, které mu uvařím, on: svíčková
- * Oblíbené pití / ona: šampaňské, on: bílé víno
- * Co ho nejvíce naštvě / ona: když mu někdo odporuje, on: televize
- * Co ho nejvíce rozveselí /ona: když už nic nemusí, dělat, on: moje vnučka

O autorovi| Jiří Tomíček, Jiří Podhájecký, Ostrava
Regionální mutace| Sedmička – Ostrava

<http://pdf.osu.cz/>